

Toen we in Singapore in de aankomsthal van Changi Airport stonden waren we in een prima stemming, een lekkere temperatuur, T-shirt en korte-broeken-werk. We wilden zo snel als mogelijk naar het hotel om ons lekker te wassen en om te kleden. Maar zo snel als we gedacht hadden ging dit nu ook weer niet.

We moesten eerst door de controle en werden daar opgehouden omdat Nop zijn haar te lang was. Na het uitleggen door Nop dat zijn haarlengte in Holland normaal is en het antwoord van de man dat we ons nu in Singapore bevonden, hetgeen we ook wel wisten, konden we doorgaan.

Toen de automatische deuren open gingen, stapten we uit een zwaar geconditioneerde ruimte in een temperatuur en luchtvochtigheids graad die je alleen maar in een

turks bad aantreft waarvan de stoker er een duister genoeg in heeft om het vuur eens flink op te stoken. Binnen de minuut liepen we te druppelen van het zweet.

Er werd ons verteld dat de regentijd nu ten einde liep, vandaar de hoge luchtvochtigheid. We geloofden direct dat Singapore oorspronkelijk een moerasgebied was.

Tijdens het vliegerfeest vonden we een stukje moerasgebied terug. Tot de kuiten in de prut en het water waren we aan het vliegeren. Als je een paar uur in die temperatuur rond loopt begin je apatisch te worden daarna kom je in opstand!

Op de foto dan ook een voorbeeld van een deel van de groep met de eerste tekenen van tropenkolder. Bij enkelen is dit niet meer overgegaan!

bert

hoe krijg je een vlieger stabiel

als hij het nog niet is

Naast artikelen die alleen voor "ingewijden" interessant zijn, willen we zeer nadrukkelijk aandacht blijven besteden aan de elementaire en praktische grondslagen van het vliegeren die voor sommigen vanzelfsprekend zijn, maar waar vele anderen (terecht) telkens naar vragen.

Voer dit "recept" stap voor stap uit. In de tekeningen is een kruisvlieger voorgesteld, maar het recept geldt ook voor de meeste andere vliegers. Alleen voor flexibele vliegers zoals een slee zijn de meeste van deze regels niet of anders van toepassing.

I. VOOR HET OPLATEN (binnenshuis)

1. Kijk, met één oog richtend, naar de vlieger; de linker- en rechterhelft moeten precies spiegelbeeldig zijn, vooral ook als je volgens de windrichting langs de vlieger kijkt. Een verschil in strakheid van het zeil kan fataal zijn voor de stabiliteit.
2. Hang de vlieger vrij op aan de toomring. Links en rechts moeten in evenwicht zijn; de staartkant moet - zonder staart - wat lager hangen dan de neus. Verschuif zonodig het toompunt.
3. Laat hem uit de hand omlaag zweven; de baan van de korte glijvlucht moet min of meer omhoogbuigen. Zo niet, dan is òf de neus te zwaar, of er is een onjuiste welving in het draagvlak. Elk van beide is fout. Ga niet naar buiten voordat I 1, 2 en 3 in orde zijn.

II VLIEGEND IN DE WIND

Een geheel vlakke vlieger heeft altijd een lange staart nodig. Ook de beste vlieger kan niet in elke wind vliegen. Het windbereik van een vlieger is het verschil tussen de zwakste wind waarbij hij nog juist opgaat en de sterkste wind waarin hij nog niet bezwijkt of onstabiel wordt.

Begin bij lichte wind en kies een open ruimte. Laat de vlieger zo snel mogelijk enkele tientallen meters opstijgen en bekijk zijn gedrag. Hij moet redelijk rustig omhooggaan zonder al te wilde slingering, vooral na de eerste meters. Zo niet, raadpleeg de volgende tabel.